

בש"פ 2457/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו אלהיג'א

בבית המשפט העליון

בש"פ 2457/20

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

מוחמד אבו אלהיג'א

בקשה שישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

כ"ט בניסן התש"ף (23.4.2020)

בשם המבקשת:

עו"ד ארז בן ארויה

בשם המשיב:

עו"ד שלומי בלומנפלד

החלטה

1. לפניי בקשה שישית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ב-90 ימים, החל מיום 29.4.2020, או עד למתן פסק דין בת"פ 13086-05-18 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

הרקע לבקשה והליכים קודמים

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של חטיפה לשם ביצוע עבירות מין; אינוס (מספר עבירות); מעשה סדום (מספר עבירות); שוד; ופציעה.

על פי המתואר בכתב האישום, ביום 21.4.2018, בשעות הלילה המאוחרות, הציע המשיב למתלוננת ולחברתה כי יסיע אותן למקום מגוריהן ברכבו. לאחר שחברתה של המתלוננת ירדה מהרכב, ביקשה המתלוננת אף היא לרדת, אך המשיב פתח בנסיעה מהירה וחטף אותה בניגוד לרצונה כדי לבצע בה עבירת מין.

המשיב עצר את רכבו במקום שומם, תקף את המתלוננת תוך שהכה בחוזקה בפניה וחנק אותה במטרה למנוע ממנה להתנגד למעשיו ולברוח מפניו. לאחר מכן, על פי המתואר, גרר המשיב את המתלוננת אל מחוץ לרכב ואנס אותה באכזריות, תוך שהוא מחדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלה מספר פעמים ולאיבר מינה מספר פעמים.

על פי הנטען, המשיב אנס את המתלוננת וביצע בה מעשי סדום במשך 20 דקות חרף תחינותיה והתנגדותה, ולאחר מכן שדד את חפציה ונמלט תוך שהוא מותיר אותה חבולה במקום.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

בבקשה נטען כי קיימות ראיות רבות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב, וכי קיימת חזקה בדבר מסוכנותו בשל אופי העבירות המיוחסות לו.

4. בדיון שהתקיים לפני בית המשפט המחוזי ביום 30.5.2018, הסכים בא-כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר סטטוטורית, אך ביקש כי בית המשפט יורה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, בשל גילו הצעיר ובשל היעדר עבר פלילי בעניינו.

בתום הדיון קיבל בית המשפט (השופט א' פורת) את הבקשה והורה על עריכת תסקיר מעצר שיבחן חלופות מעצר בעניינו.

5. בתסקיר המעצר מיום 12.6.2018 צוין כי המשיב "נעדר רתיעה מההליך המשפטי", כי "לא ניתן לשלול סיכון משמעותי להישנות מקרים פורצי חוק" מצידו, וכי אין בכוחה של החלופה המוצעת כדי להפחית ממסוכנותו. נוכח האמור, לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרורו של המשיב ממעצר.

6. בתום הדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 2.7.2018, דחה בית המשפט את בקשת המשיב להגשת תסקיר משלים בעניינו אשר יבחן חלופת מעצר נוספת, וקבע כי לנוכח חומרת העבירות המיוחסות למשיב והתרשמותו של שירות המבחן, לא קיימת חלופה אשר יהא בכוחה להשיג את תכלית המעצר ולאין את מסוכנותו של המשיב.

משכך, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

7. לשלמות התמונה יצוין כי בקשת המשיב לעיון חוזר בתנאי מעצרו בשל התמשכות ההליכים, נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי ביום 17.7.2018.

8. מאז ועד היום, הוארך בהסכמה מעצרו של המשיב בחמש הזדמנויות שונות, האחרונה שבהן במסגרת בש"פ 410/20 מדינת ישראל נ' פלוני (27.1.2020).

הבקשה הנוכחית להארכת המעצר

9. בבקשה שלפניי טוענת המבקשת כי לנוכח המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב יש להורות על הארכת מעצרו ב-90 יום נוספים. לשיטתה, מסוכנות זו נלמדת מחומרת מעשיו שפורטו לעיל; מהתרשמותו של שירות המבחן; ומקביעתו של בית המחוזי כי אין חלופה אשר בכוחה לאיין את מסוכנות המשיב.

המבקשת ציינה כי התיק קבוע לתזכורת ליום 10.5.2020 וכי פרשת ההגנה צפויה להסתיים בקרוב.

10. מנגד, בא-כוח המשיב ביקש לדחות את הבקשה, וטען כי המשיב עצור קרוב לשנתיים ימים בעוד הוא טוען לחפותו. לטענתו, פרשת התביעה ופרשת ההגנה הסתיימו, והליך ההוכחות מתעכב בשל כך ש"המבקשת התנהלה בהליך לא שגרתי" וביקשה לזמן עדי הזמה ביחס לחוות הדעת שהובאה מטעם המשיב אודות ראיית הדנ"א, שהיא, לשיטתו, הראיה המרכזית בתיק.

לנוכח זאת, ובנסיבות בהן אין צפי לסיום ניהול התיק בבית המשפט המחוזי, התנגד בא-כוח המשיב לבקשה ואף ציין כי מן הראוי שבית המשפט המחוזי יעיין מחדש בהחלטת המעצר.

דיון והכרעה

11. לאחר שעייתי בבקשה על נספחיה, ושמעתי את טיעוני באי-כוח הצדדים בדיון שנערך לפניי, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

12. הלכה היא כי במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של נאשם לחירות בטרם הוכרע דינו לבין האינטרס הציבורי של שמירה על ביטחון הציבור והצורך להגן על תקינות ההליך הפלילי. במסגרת זו, נשקלים בין היתר מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם, חומרת העבירות המיוחסות לו וקצב התקדמות ההליך העיקרי (בש"פ 1838/19 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 18 (24.3.2019)).

בין השיקולים השונים מתקיימת מעין "מקבילית כוחות" לפיה ככל שקצב התנהלות ההליכים בתיק מתארך כך

עמוד 3

תגבר הנטייה לשחרר את הנאשם לחלופת מעצר, ולהיפך. יחד עם זאת, חלוף הזמן כשלעצמו אינו מאיין את משקל האינטרס הציבורי (וראו בש"פ 1957/19 מדינת ישראל נ' עודה, פסקה 13 (17.4.2019)).

13. העבירות החמורות המיוחסות למשיב בכתב האישום מלמדות על מסוכנותו הגבוהה. מסוכנות זו אף גוברת, לכאורה, לנוכח היעדר כל היכרות מוקדמת בינו לבין המתלוננת, ונתמכת גם בהתרשמותו של שירות המבחן אודות קיומו של סיכון משמעותי להישנות ביצוע עבירות מצד המשיב.

מסוכנות זו מצדיקה את המשך מעצרו של המשיב, גם לעת הזו.

זאת ועוד, בנסיבות המקרה דנן, אני סבור כי קצב התקדמות ההליכים בתיק העיקרי משביע רצון בעיקרו. בהקשר זה, מצאתי טעם בטענת בא-כוח המבקשת לפיה האחריות לעיכוב של למעלה משבעה חודשים בין סיום פרשת התביעה לתחילת פרשת ההגנה, רובצת במידה לא מבוטלת על המשיב, שחוות הדעת מטעמו לא הייתה מוכנה במועד הקבוע לתחילת פרשת ההגנה.

14. בשולי הדברים, ככל שהמשיב סבור כי בקשת המבקשת להביא בפני בית המשפט המחוזי עדי הזמה לחוות הדעת שהוגשה מטעמו, מצביעה על כרסום מהותי בתשתית הראייתית הלכאורית, פתוחה בפניו הדרך להגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו. זאת, מבלי להביע עמדה באשר לסיכוייה של בקשה כזו להתקבל על ידי בית המשפט המחוזי.

15. הבקשה מתקבלת אפוא, באופן שמעצרו של המשיב יוארך ב-90 ימים החל מיום 29.4.2020, או עד למתן פסק דין בת"פ 13086-05-18 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ב' באייר התש"ף (26.4.2020).

ש ו פ ט